

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Marka Bedřicha, soudce Mgr. Marka Zimy a soudkyně JUDr. Jitky Hroudové ve věci

žalobce: **O. A.**
státní příslušnost X
zastoupen advokátem Mgr. Petrem Václavkem
sídlem Opletalova 1417/25, 110 00 Praha 1

proti
žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalované z 30. 5. 2022, čj. MV-163375-19/SO-2021

takto:

- I. Ruší se rozhodnutí žalované z 30. 5. 2022, čj. MV-163375-19/SO-2021, a věc se jí vrací k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna žalobci uhradit náhradu nákladů řízení ve výši 12 228 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám žalobcova zástupce, advokáta Mgr. Petra Václavka.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se na soud obrátil, neboť žalovaná zastavila řízení o jeho žádosti o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty.

II. Dosavadní průběh řízení a napadené rozhodnutí

2. Žalobce požádal o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty.
3. Ministerstvo vnitra jeho žádost nejprve zamítlo, neboť byl žalobce odsouzen za spáchání úmyslného trestného činu. Žalobcovo odvolání žalovaná též zamítla rozhodnutím z 14. 12.

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

2021. Její rozhodnutí však zrušil zdejší soud rozsudkem z 11. 4. 2022, čj. 17 A 6/2022-40, neboť bylo nepřezkoumatelné.

4. Žalovaná po vrácení věci zdejším soudem napadeným rozhodnutím rozhodnutí ministerstva zrušila a řízení zastavila. Odkázala na § 6 odst. 7 zákona č. 65/2022 Sb., o některých opatřeních v souvislosti s ozbrojeným konfliktem na území Ukrajiny vyvolaným invazí vojsk Ruské federace. Uvedla, že z cizineckého informačního systému zjistila, že žalobci bylo 3. 3. 2022 uděleno vízum k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění v souvislosti s ozbrojeným konfliktem na území Ukrajiny.

III. Žalobní argumentace

5. Žalobce navrhuje, aby soud napadeného rozhodnutí zrušil a přiznal mu náhradu nákladů řízení. V žalobě formuloval dva žalobní body.
6. Předně uvedl, že napadené rozhodnutí je protiústavní, neboť aplikovaná právní úprava je v rozporu se zákazem pravé retroaktivity. Žalobci bylo vízum za účelem strpění uděleno 3. 3. 2022. V době požádání o vízum nemohl vědět, jaké důsledky bude jeho udělení mít pro řízení o jeho žádosti o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty. Zákon č. 65/2022 Sb. totiž nabyt účinnosti až 21. 3. 2022.
7. Tento zákon je nepřipustně zpětně účinný, neboť v § 8 odst. 1 stanoví, že se jeho ustanovení vztahují i na cizince, kterým bylo přede dnem nabytí účinnosti zákona uděleno vízum za účelem strpění pobytu na území České republiky podle § 33 odst. 1 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky. Osoba žádající o udělení víza před nabytím účinnosti zákona č. 65/2022 Sb. o tomto nemohla vědět a nemohla to ani předvídat. Žalobce navrhl, aby soud aplikovaná ustanovení vyložil ústavně konformním způsobem a nebude-li to možné, aby se obrátil na Ústavní soud s návrhem na jejich zrušení.
8. V rámci druhého žalobního bodu žalobce namítl, že na něj nedopadá § 6 odst. 7 zákona č. 65/2022 Sb., neboť není osobou dle § 3 tohoto zákona.
9. Žalobce následně zaslal repliku k vyjádření žalované, v níž ale pouze zopakoval svoji žalobní argumentaci.

IV. Vyjádření žalované

10. Žalovaná s žalobou nesouhlasí a navrhla její zamítnutí.
11. Zdůraznila, že není oprávněna zkoumat ústavnost právních předpisů a k těmto žalobcovým námitkám se nemůže blíže vyjádřit. Je však přesvědčena, že v projednávané věci jde o nepravou retroaktivitu, jež je přípustná.
12. K druhému žalobnímu bodu žalovaná uvedla, že žalobce je osobou dle § 3 zákona č. 65/2022 Sb. Žalovaná na základě doporučení Evropské Komise zahrnula pod tyto osoby též občany Ukrajiny, kteří před 24. 2. 2022 pobývali mezi území Ukrajiny pouze krátkodobě. Zároveň je žalobce rodinným příslušníkem občanky Ukrajiny, která pobývala na Ukrajině před 24. 2. 2022 a následně byla vysídlena. Jde o jeho dceru, která na Ukrajině před rozhodným datem pobývala a po příjezdu do ČR jí bylo uděleno vízum za účelem strpění.

V. Posouzení věci soudem

13. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů [(§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)], jakož i z pohledu

vad, k nimž je povinen přihlížet z úřední povinnosti, a vycházel ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).

14. Ve věci samé rozhodl soud bez nařízení jednání, neboť shledal, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné [§ 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.]. Z toho důvodu též projednal věc přednostně dle § 56 odst. 1 s. ř. s. Žalobcová věc je totiž před soudem již podruhé a podruhé je též rušena pro nepřezkoumatelnost.
15. Žalobu podala včas osoba k tomu oprávněná.
16. Žaloba je důvodná.
17. Rozhodnutí správního orgánu musí splňovat základní podmínky, které na něho právní řád klade. Správní orgán musí zejména přezkoumatelným způsobem odůvodnit, jakými úvahami byl veden jak při dokazování, tak i při výkladu právních pojmů a celkovém hodnocení řešených právních otázek, přičemž odůvodnění musí být individuální a konkretizované [srov. již rozsudek Vrchního soudu v Praze z 26. 2. 1993, čj. 6 A 48/92-23, a rozsudky Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) z 23. 7. 2009, čj. 9 As 71/2008-109, či z 20. 7. 2021, čj. 6 As 303/2020-46]. Na obdobných závěrech stojí též komentářová literatura, která uvádí, že: *„Nepřezkoumatelnost zakládají též nedostatky spočívající v tom, že není zřejmé, jakou právní normu (popř. jaký právní předpis a v jakém časovém znění) správní orgán na věc aplikoval, jak tuto právní normu vyložil a z jakých důvodů má za to, že s ohledem na skutkové okolnosti daného případu na něj lze tuto normu aplikovat“* (srov. Kühn, Z., Kocourek, T. a kol. *Soudní řád správní. Komentář*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2019, s. 617, bod 11).
18. Žalovaná v napadeném rozhodnutí odcitovala § 66 odst. 1 písm. h) a § 90 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, a § 6 odst. 7 větu první zákona č. 65/2022 Sb. (ve znění účinném do 26. 6. 2022). K samotnému posouzení uvedla následující.

„Komise v průběhu odvolacího řízení z cizineckého informačního systému zjistila, že účastníkovi řízení bylo dne 3. 3. 2022 uděleno vízum k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu s platností do 2. 3. 2023, a to v souvislosti s ozbrojeným konfliktem na území Ukrajiny. Řízení bylo vedeno pod sp. zn. OAM-17698/SU-2022.

S ohledem na výše uvedené Komise přistoupila ke zrušení napadeného rozhodnutí a zastavení řízení o žádosti o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty, a to s ohledem na § 6 odst. 7 větu první zákona č. 65/2022 Sb., neboť účastníka řízení je třeba považovat za cizince, kterému byla udělena dočasná ochrana“.
19. Takové odůvodnění je nepřezkoumatelné.
20. Dle § 6 odst. 7 věty první zákona č. 65/2022 Sb. (ve znění účinném do 26. 6. 2022), platí, že *jestliže bylo cizinci uvedenému v § 3 v období od 24. února 2022 do dne nabytí účinnosti tohoto zákona uděleno vízum k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území České republiky podle § 33 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců na území České republiky, správní orgán řízení o jeho žádosti o vydání nebo prodloužení platnosti pobytového oprávnění podle zákona o pobytu cizinců na území České republiky zastaví.*
21. Z tohoto ustanovení, pod který žalovaná žalobcův případ podřadila, plynou dvě podmínky, jež musí být kumulativně splněny, aby správní orgán mohl řízení zastavit:
 - i. musí jít o cizince uvedeného v § 3 zákona č. 65/2022 Sb. a

- ii. musí mu být v období od 24. 2. 2022 do dne nabytí účinnosti citovaného zákona uděleno vízum k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění dle § 33 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců na území ČR.
22. Žalovaná se v odůvodnění věnovala pouze druhé podmínce. K první podmínce není v napadeném rozhodnutí uvedena žádná úvaha. Ze znění § 3 zákona č. 65/2022 Sb., který upravuje osobní působnost, přitom neplyne, že by se vztahoval na všechny cizince (takže by splnění první podmínky bylo v zásadě automatické).
23. Žalovaná ve vyjádření k žalobě nabídla dvě různé argumentace, proč je žalobce třeba považovat za osobu spadající pod § 3 citovaného zákona – extenzivní výklad čl. 2 odst. 1 písm. a) prováděcího rozhodnutí Rady (EU) 2022/382 ze 4. 3. 2022 a aplikaci čl. 2 odst. 1 písm. c) prováděcího rozhodnutí. Tímto odůvodněním se však soud nemohl zabývat, neboť z konstantní judikatury plyne, že absentující úvahu správního orgánu nelze doplnit ve vyjádření k žalobě (srov. rozsudky NSS z 19. 12. 2008, čj. 8 Afs 66/2008-71, a z 28. 1. 2009, čj. 1 As 110/2008-99).

VI. Závěr a náklady řízení

24. Soud shledal, že žalovaná své rozhodnutí nedostatečně odůvodnila, neboť se nezabývala splněním všech podmínek, které vyžaduje žalovanou aplikovaná právní norma. Napadené rozhodnutí je z toho důvodu nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, proto jej soud výrokem I. podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení dle § 78 odst. 4 s. ř. s. Ta je vázána právním názorem, který soud ve zrušujícím rozsudku vyslovil dle § 78 odst. 5 s. ř. s.
25. O nákladech řízení rozhodl soud výrokem II. podle § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, že žalobci, který byl ve věci plně úspěšný, přiznal právo na jejich náhradu.
26. Náklady žalobce sestávají ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 4 000 Kč (3 000 Kč za podání žaloby a 1 000 Kč za návrh na přiznání odkladného účinku – k tomu srov. rozsudek NSS z 9. 8. 2022, čj. 4 As 493/2019-29, bod 31) a odměny za zastupování advokátem. Ten ve věci učinil dva úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení a podání žaloby), za které mu náleží částka 3 100 Kč/úkon [§ 9 odst. 4 písm. d) a § 7 bod 5. vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu]. Soud žalobci nepřiznal náhradu nákladů řízení za podanou repliku z 24. 8. 2022. Jednak soud k podání repliky žalobce nevyzval, jednak v ní žalobce pouze zopakoval svoji žalobní argumentaci. Nejde proto o náklad, který by byl účelně vynaložený.
27. Zástupci dále náleží náhrada hotových výdajů dle § 13 odst. 4 advokátního tarifu ve výši 300 Kč/úkon. Žalobcův zástupce je plátcem DPH, proto mu náleží dle § 57 odst. 2 s. ř. s. i náhrada této daně. Celkem náleží žalobci na náhradě nákladů řízení částka ve výši 12 228 Kč [(3100+3100+300+300)×1,21+4000].
28. Lhůta k platbě náhrady nákladů řízení je stanovena podle § 160 odst. 1 v části věty za středníkem o. s. ř., místo plnění podle § 149 odst. 1 o. s. ř.; oboje ve spojení s § 64 s. ř. s.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 14. srpna 2023

Mgr. Marek Bedřich v. r.
předseda senátu